

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Sect. VI. Quid servandum in abdicatione Bonorum, & consequentibus ad
illam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

pletum aliqui abdicare se in solidum suis in
 Nostrorum usum voluerint, solius P. N.
 iudicio hæc abdicatio committenda.
 Hoc eodem tempore, si de annuo censu,
 vel etiam de rerum proprietate in externas
 partesque causas disponere vellent, impe-
 diendi non essent; neque ad id Generalis
 assensus requiritur. ^l

i C. 7. D. 17. §.
 7. & Or. c. 1.
 §. 10.
 l Ex. c. 4. §. 5.
 & P. 3. c. 1. §.
 7. & C. 2. Dec.
 Defin. post D.
 23. & C. 7. D.
 17. §. 7. & Or.
 c. 1. §. 10.

S E C T I O V I.

*Quid servandum in abdicatione Bono-
 rum, & consequentibus ad illam.*

1. **A**T Domini abdicatio primò ita
 facienda est, absoluta inter vivos
 donatione, ut omnis fiducia submoveatur
 dimissa bona ullo unquam tempore recu-
 perandi: ^m & propterea Renunciationis
 formula, recognoscenda à P. N., ea esse
 debet, ut quantum fieri possit, artificia
 nulla profint eludere volentibus observa-
 tionem eorum; quæ in hac materia Socie-
 tas tam studiosè, tamque sollicitè sibi esse
 cordi demonstravit. ⁿ

*Forma Abdica-
 tionis.*

^m Ex. c. 4. §.
 1. & C. 7. D.
 17. §. 4.

ⁿ C. 10. D. 2.

2. Licèt Nostris, qui de suis bonis sunt
 disposituri, integrum sit pactioes cum
 suis parentibus, & quibuscumque aliis de
 legitima parte, & aliis bonis ad se perti-
 nen-

*Qui ante il-
 lam monendi,*

mentibus inire : admonendi tamen sunt illi prius , Societatem ipsam ad ea bona nullum jus habere. Nullæ tamen hujusmodi pactiones deinceps iniantur ; nisi prius Generalis Præpositus de conditione & animo Fratris , de cujus legitima parte , vel bonis agitur , & de necessitate Provinciæ , in qua sunt bona , & de re tota diligentè informetur : & universa hujus rei praxis ex illius judicio , & gubernatione exerceatur ; & Instructio ad Provinciales circa praxim hujus Decreti fiat. °

6 C. 3. D. 39.
& C. 4. D. 65.
& R. Prov. 87.
28. & Ord. c.
1. §. 10.

Omnia abdicanda.

3. Debet præterea hæc Abdicatio esse universalis ; ita ut Bonorum omnium dominio , si quod habent , etiam pensionum , ac censuum , sive realium , sive personalium , sive vitalitiorum ; quin & jure omnino suo exuere se Nostri teneantur , ubi primùm per ætatem , & patrias leges licebit (ut supra dictum est) quando id consultum P. N. judicaverit. Circa Pensiones tamen Ecclesiasticas , & similes servandum , quod supra proximè superiori Sect. §. 3. dictum est. ¶

¶ C. 7. D. 17.
§. 4.

Pensiones annua Nosrorum quo pacto administranda.

4. De Pensionibus annuis , quæ Nostri aliquando assignatæ sunt , statutum est
1. liberum hujusmodi pecuniarum usum nemini prorsus esse concedendum. 2. Pensiones hæc , quoad ejus fieri poterit , certo alicui Societatis domicilio esse applicandas:
ad

ad cuius Superiorem plena de pecuniis inde
provenientibus dispositio pertineat. 3. De-
nique, si hæc ex aliquo casu fieri applica-
tio non possit; id certe semper fixum, ra-
tumque, debere summam integram pecu-
niarum illarum, sive pensionum venire in
manus, potestatemque Superioris localis, q C. 12. D. 37.
vel Provincialis, pro arbitrio Generalis. q

5. Circa Abdicationem explicandum est,
in quorum utilitatem cedere illa debeat. Et
1. Bonorum distributio in res debitas, &
obligatorias, si quæ fuerint, & tunc quàm
citissimè facienda est. r 2. Si tales nullæ
fuerint, in pia, & sancta opera, juxta
propriam devotionem, seu pauperibus bo-
na distribuenda sunt, & à se omnem fidu-
ciam submovendo eadem ullo tempore re-
cuperandi; ut consilium Evangelicum, quod
non dixit, da consanguineis, sed pauperi-
bus, perfectiùs sequamur; & ut exem-
plum omnibus exhibeatur inordinatum
erga parentes affectum exuendi, atque ut
ad eos recurrendi aditus præcludatur. s

6. Si dubitaretur num majoris foret per-
fectionis, dare consanguineis hujusmodi
bona, quàm aliis, propter parem, vel
majorem ipsorum penuriam; res transi-
genda est, ad declinandum erroris pericu-
lum, ex arbitrio aliorum, quos cum ap-
pro-

*Bona in pios
usus distribuenda.*

r Ex c. 4. §. 1.

s Ex c. 4. §. 1.

2. & P. 3. C. 1.

§. 7. & 25. &

C. 2. Decret.

Defin. post.

23.

*Et si in consan-
guineos, non
temerè fiat.*

probatione Superioris renunciaturus elegerit, ut supra Cap. 4. Sect. 2. dictum est. *Ex c. 4. §. 3. & P. 3. c. 1. G.* Curabit verò diligenter Præpositus Generalis, ut in hujus Constitutionis praxi finitæ opinioni, & scandalis occurratur. *u C. 2. D. 76.*

Et si Societati dispensantur, non certo loco addicenda.

7. Si quis autem, motus sua devotione, vellet bona sua, vel eorum partem in Societatis subsidium dispensare: haud dubiè opus faceret majoris perfectionis, alienationis, & abnegationis universi amoris proprii, non descendendo, tenero quodam affectu, ad particularia loca; quin potius, exoptando majus, & universalius bonum Societatis, ei, qui ejus universæ curam habet, judicium relinquat; num applicari huic loco potius, quàm illi in eadem Provincia ipsius bona debeant. Quæ quidem major perfectio renunciaturò repræsentanda est. Nihilominus, si in eo propensio animi ad determinatum locum cerneretur; etiam si judicio Superioris se submittere vellet; certior fiat Præpositus Generalis, ut dispiciat, an sit aliquid hujusmodi imperfectionis tolerandum; sperando quod ea cessabit aliquando, supplebitque divina bonitas, quod ad suam majorem gloriam, & majorem ipsius perfectionem deesse cernitur. Erit igitur in manu Præpositi Generalis potestas eam applicationem probandi,

bandi, vel improbandi. Quare admonendus per Provinciam est de bonorum valore, & de animo relinquentis, & de necessitate Provinciæ, si in ea sunt bona. x
 Quod si contingat, ante approbationem Generalis, donantem sua bona certo alicui Collegio, vel mori, vel professionem emittere; erit in potestate Generalis donationes hujusmodi ratas habere, atque admittere. y

8. Habenda etiam est ratio Regum, Principum, ac aliorum Potentatum, ne ex hac applicatione bonorum uni potius loco, quàm alteri facienda, eis causa ulla offensionis detur; sed ad majorem ædificationem omnium, & spiritualem utilitatem animarum, & gloriam Dei omnia cedant. z Propterea circa extractionem pecuniarum ex aliqua Provincia vel Regno observanda sunt edicta Regia. a Et in gratiam eorundem Principum, adeò religiosè observandum est, quod supra indicatum fuerat de Bonis applicandis intra eandem Provinciam, quando in commodum Societatis cessura sunt; ut si aliquis imperfectionem sequutus particulari alicui Societatis nostræ loco, extra Provinciam, applicare sua bona velit; nec acquiescere velit dispositioni faciendæ à Generali: tunc

ea

x P. 3. c. 2. §. 9. & H. & R. Pro. 88. & C. 2. Decret. Defin. post. 23.

y C. 11. D. 17.

Sed neque extrahenda è Provincia.

z P. 3. c. 1. §. 9.

a C. 2. D. 15.

b C. 2. D. 23.
& adjuncto
Definitorum.

Quid hic no-
mine Provincia
veniat.

c C. 3. D. 16.

Dispensatio in
gratiam Semi-
nariorum.

d C. 3. D. ul-
timo & C. 4.
D. ultimo.

ea bona à Societate nostra non admittan-
tur; sed ea teneatur in veros Christi pau-
peres extra Societatem dispensare. *b*

9. Per eandem Provinciam intelligenda
est Provincia, in qua sunt bona; non au-
tem in qua quis Societatem ingreditur, aut
versatur; sumpto tamen Provinciæ nomi-
ne, more Societatis, prout scilicet subest
uni Præposito Provinciali. Et in hujusmodi
Provincia tantum, & non alibi bona illa
distribui debent. Quod si in eadem Pro-
vincia sint plura dominia diversis Principi-
bus subjecta, diligenter servanda Consti-
tutio superius citata; ut scilicet in transfe-
rendis hujusmodi Fratrum nostrorum bo-
nis ex uno dominio in aliud, vitentur of-
fensiones Principum. *c*

10. Occasione necessitatis Collegii Ro-
mani data est facultas Patri Generali, ad
certum tempus, dispensandi in supradictis
Decretis, etiam pro reliquis Seminariis
omnium Provinciarum, habita ratione
necessitatis, & communis boni; ut cum
quis in his locis ad Societatem admittitur,
possint ejus bona, quæ in alia Provincia
fuerint, applicari illi Seminario: modò
scandalum semper in his distributionibus
vitetur. *d* Quæ facultas sine limitatione
temporis concessa est intra Regnum His-
pa-

paniæ, & similiter ad alia Regna proro-
gata. e Ac demum enixè commendatum e C. 6. D. 8.
est Provincialibus, ut omnia tentantes,
Seminaria juvent, vel iis applicando No-
strorum legitimas, & similia Provincialis f C. 8. D. 60.
dispositioni permiffa, vel contributione §. 3.
aliorum Collegiorum. f

II. In univèrsum magnopere curet Pro-
vincialis, ut bona applicata Societati cum
ædificatione exigantur; potiùsque per Pro-
curatores externos, quàm per Nostros. Ex-
pedit quoque, ut ex his eleëmofynæ ali-
quæ in pauperes ejus oppidi, ubi sunt bo-
na, distribuantur; & ratio dati, & accepti
talium bonorum scripto constet. g

*Ædificatio cu-
randa dum exi-
guntur.*

g R. Prov. 89.
& Or. c. 1. §.
10.

SECTIO VII.

De obligatione reliquorum Votorum.

I. **C**irca Votum Castitatis jam dictum *De Votis Casti-
tatis & Obe-
dientia.*
est, unà cum aliis esse Impedimen-
tum dirimens Matrimonium, & de ejus
Angelica puritate sectanda dicitur Part. 4.
C. 2. Sect. 2. De Obedientia, quatenus
præcisè Votum est, nihil occurrit peculiare
hujus Instituti, quoad voti obligationem
attinet; alioqui in Societate hæc virtus pe-
culiari studio curanda est, ut infra Part. 4.
Cap. 2. Sect. 3. referetur.

2 Su-